Publicatieblad van de Europese Unie

C 244

Uitgave in de Nederlandse taal

59e jaargang

5 juli 2016

Mededelingen en bekendmakingen

Inhoud

II *Mededelingen*

MEDEDELINGEN VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

Europese Commissie

2016/C 244/01 Mededeling van de Commissie tot wijziging van de bijlage bij de mededeling van de Commissie aan de lidstaten inzake de toepassing van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op kortlopende exportkredietverzekering 1

IV *Informatie*

INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

Europese Commissie

2016/C 244/02 Wisselkoersen van de euro 3

2016/C 244/03 Bericht van de Commissie over de handhaving van intellectuele-eigendomsrechten door de douane met betrekking tot goederen die het douanegebied van de Unie worden binnengebracht zonder in het vrije verkeer te worden gebracht, met inbegrip van goederen in doorvoer 4

2016/C 244/04 Bericht van de Commissie over de datum van toepassing van de regionale conventie betreffende de pan-Euro-mediterrane preferentiële oorsprongsregels of de protocollen betreffende de oorsprongsregels die voorzien in diagonale cumulatie tussen de partijen bij deze conventie 10

NL

INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE LIDSTATEN

2016/C 244/05 Kennisgeving van de regering van het Verenigd Koninkrijk ingevolge Richtlijn 94/22/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende de voorwaarden voor het verlenen en het gebruikmaken van vergunningen voor de prospectie, de exploratie en de productie van koolwaterstoffen ([1]) 16

V *Bekendmakingen*

PROCEDURES IN VERBAND MET DE UITVOERING VAN HET GEMEENSCHAPPELIJK MEDEDINGINGSBELEID

Europese Commissie

2016/C 244/06 Voorafgaande aanmelding van een concentratie (Zaak M.8032 — RAM/Termica Milazzo) — Voor de vereenvoudigde procedure in aanmerking komende zaak ([1]) 19

([1]) Voor de EER relevante tekst

II

(Mededelingen)

MEDEDELINGEN VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

EUROPESE COMMISSIE

Mededeling van de Commissie tot wijziging van de bijlage bij de mededeling van de Commissie aan de lidstaten inzake de toepassing van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op kortlopende exportkredietverzekering

(2016/C 244/01)

I. INLEIDING

(1) In de mededeling van de Commissie aan de lidstaten inzake de toepassing van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op kortlopende exportkredietverzekering [1] (hierna „de mededeling" genoemd) is in punt 13 bepaald dat publieke verzekeraars [2] geen kortlopende exportkredietverzekeringen kunnen afgeven voor verhandelbare risico's. Verhandelbare risico's worden in punt 9 van de mededeling omschreven als commerciële en politieke risico's, met een maximale risicoduur van minder dan twee jaar, op overheids- en niet-overheidsafnemers in de in de bijlage bij die mededeling genoemde landen.

(2) Als gevolg van de moeilijke situatie in Griekenland viel er van 2012 tot 2014 een tekort aan verzekerings- of herverzekeringscapaciteit vast te stellen voor het dekken van de uitvoer naar Griekenland. Die situatie heeft de Commissie ertoe gebracht om de mededeling te wijzigen door Griekenland in 2013 [3], in 2014 [4], tijdens de eerste zes maanden van 2015 [5] en in juni 2015 [6] tijdelijk te schrappen van de lijst van landen met verhandelbare risico's. De meest recente verlenging van deze wijziging loopt af op 30 juni 2016. Daardoor zou Griekenland vanaf 1 juli 2016 in beginsel opnieuw worden beschouwd als een land met verhandelbare risico's, aangezien alle EU-lidstaten zijn opgenomen in de lijst van landen met verhandelbare risico's in de bijlage bij de mededeling.

(3) Evenwel is de Commissie, overeenkomstig punt 36 van de mededeling, verscheidene maanden voordat de tijdelijke schrapping van Griekenland afliep, de situatie beginnen te onderzoeken, om na te gaan of de huidige marktsituatie rechtvaardigt dat de schrapping van Griekenland van de lijst van landen met verhandelbare risico's vanaf 1 juli 2016 niet wordt verlengd, dan wel of de marktcapaciteit nog steeds ontoereikend is om alle economisch verantwoorde risico's te dekken, zodat de schrapping moet worden verlengd.

II. BEOORDELING

(4) Bij het bepalen of het gebrek aan voldoende particuliere capaciteit om alle economisch verantwoorde risico's af te dekken de verlenging rechtvaardigt van de tijdelijke schrapping van Griekenland van de lijst van landen met verhandelbare risico's, heeft de Commissie de lidstaten, particuliere kredietverzekeraars en andere belanghebbenden geraadpleegd en om informatie verzocht. De Commissie heeft op 27 april 2016 een oproep gepubliceerd om informatie te verschaffen met betrekking tot de beschikbaarheid van kortlopende exportkredietverzekeringen voor de uitvoer naar Griekenland [7]. De antwoordtermijn daarvoor liep af op 24 mei 2016. Er werden zeventien antwoorden ontvangen van lidstaten en particuliere verzekeraars.

(5) Uit de informatie die bij de Commissie werd ingediend in het kader van haar openbare verzoek om informatie, blijkt dat de particuliere exportkredietverzekeraars geen grotere bereidheid tonen om verzekeringsdekking te verschaffen voor de uitvoer naar Griekenland in alle handelssectoren. Tegelijk blijven publieke verzekeraars te maken hebben met een aanzienlijke vraag naar kredietverzekeringen voor de uitvoer naar Griekenland, hetgeen de beperkte beschikbaarheid van particuliere verzekeringsdekking aantoont.

---

[1] PB C 392 van 19.12.2012, blz. 1.
[2] Een „publieke verzekeraar" wordt in de mededeling omschreven als een onderneming of andere organisatie die met de steun van of namens een lidstaat exportkredietverzekering aanbiedt, of een lidstaat die zelf exportkredietverzekering aanbiedt.
[3] PB C 398 van 22.12.2012, blz. 6.
[4] PB C 372 van 19.12.2013, blz. 1.
[5] PB C 28 van 28.1.2015, blz. 1.
[6] PB C 215 van 1.7.2015, blz. 1.
[7] http://ec.europa.eu/competition/consultations/2016_export_greece/index_en.html

(6) De economische vooruitzichten voor Griekenland zijn het voorbije jaar sterk verslechterd. Was in mei 2015 nog de verwachting dat voor 2016 de reële bbp-groei + 2,9 % zou bedragen, dan wordt in de recentste prognose, die in mei 2016 is bekendgemaakt, ermee gerekend dat de Griekse economie tot – 0,3 % zal krimpen ([1]). De groei zal in de tweede helft van 2016 weer aantrekken, maar de onzekerheid blijft groot. Het verwachte herstel is afhankelijk van positieve ontwikkelingen op de financiële markten en in de handel. Ook zal het herstel afhangen van de mogelijkheden om het hervormingsprogramma volledig ten uitvoer te leggen.

(7) Deze spanningen werken ook negatief uit op het sentiment op de financiële markten. Begin juni 2016 werden Griekse overheidsobligaties op tien jaar verhandeld tegen een rendement van 7,3 %. De rendementen zijn weliswaar gedaald in afwachting van het akkoord dat op 24 mei 2016 tussen Griekenland en zijn schuldeisers is bereikt, maar blijven hoog vergeleken met andere EU-lidstaten en historische waarden.

(8) De ratings van de Griekse overheid bedragen momenteel Caa3 (Moody's), B– (Standard & Poor's) en CCC (Fitch). Al deze ratings delen Griekenland telkens in bij de categorie „niet-investeringswaardig" en wijzen op aanzienlijke risico's voor schuldeisers.

(9) Onder die omstandigheden verwacht de Commissie dat particuliere exportkredietverzekeraars zich erg terughoudend zullen blijven opstellen bij het verstrekken van verzekeringsdekking voor de uitvoer naar Griekenland of zich zelfs volledig zullen terugtrekken uit de Griekse markt. Particuliere verzekeraars zullen hun blootstelling wellicht pas weer verhogen als er een beter zicht komt op het politieke en economische beleid in Griekenland en als de economische situatie aanzienlijk verbetert.

(10) Om die redenen is de Commissie tot de bevinding gekomen dat er onvoldoende particuliere capaciteit is om alle economisch verantwoorde risico's te dekken en heeft zij besloten om de schrapping van Griekenland van de lijst van landen met verhandelbare risico's te verlengen tot en met 30 juni 2017. De dekkingsvoorwaarden waarvan sprake is in deel 4.3 van de mededeling, zijn in dit geval van toepassing.

III. **WIJZIGING VAN DE MEDEDELING**

(11) De volgende wijziging van de mededeling van de Commissie aan de lidstaten inzake de toepassing van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op kortlopende exportkredietverzekering zal gelden van 1 juli 2016 tot en met 30 juni 2017:

— De bijlage wordt vervangen door:

„*BIJLAGE*

Lijst van landen met verhandelbare risico's

Alle lidstaten, met uitzondering van Griekenland

Australië

Canada

IJsland

Japan

Nieuw-Zeeland

Noorwegen

Zwitserland

Verenigde Staten van Amerika".

([1]) DG ECFIN, Voorjaarsprognose 2016, beschikbaar onder: http://ec.europa.eu/economy_finance/eu/forecasts/2016_spring/el_en.pdf

IV

(Informatie)

INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

EUROPESE COMMISSIE

Wisselkoersen van de euro [1]

4 juli 2016

(2016/C 244/02)

1 euro =

	Munteenheid	Koers		Munteenheid	Koers
USD	US-dollar	1,1138	CAD	Canadese dollar	1,4328
JPY	Japanse yen	114,29	HKD	Hongkongse dollar	8,6418
DKK	Deense kroon	7,4410	NZD	Nieuw-Zeelandse dollar	1,5452
GBP	Pond sterling	0,83905	SGD	Singaporese dollar	1,4989
SEK	Zweedse kroon	9,3910	KRW	Zuid-Koreaanse won	1 278,83
CHF	Zwitserse frank	1,0839	ZAR	Zuid-Afrikaanse rand	16,1416
ISK	IJslandse kroon		CNY	Chinese yuan renminbi	7,4229
NOK	Noorse kroon	9,2538	HRK	Kroatische kuna	7,5180
BGN	Bulgaarse lev	1,9558	IDR	Indonesische roepia	14 586,69
CZK	Tsjechische koruna	27,095	MYR	Maleisische ringgit	4,4459
HUF	Hongaarse forint	316,93	PHP	Filipijnse peso	52,176
PLN	Poolse zloty	4,4304	RUB	Russische roebel	71,0115
RON	Roemeense leu	4,5133	THB	Thaise baht	39,028
TRY	Turkse lira	3,2284	BRL	Braziliaanse real	3,6131
AUD	Australische dollar	1,4792	MXN	Mexicaanse peso	20,4241
			INR	Indiase roepie	74,9065

[1] *Bron*: door de Europese Centrale Bank gepubliceerde referentiekoers.

Bericht van de Commissie over de handhaving van intellectuele-eigendomsrechten door de douane met betrekking tot goederen die het douanegebied van de Unie worden binnengebracht zonder in het vrije verkeer te worden gebracht, met inbegrip van goederen in doorvoer

(2016/C 244/03)

Inhoud

Bladzijde

1. DOEL 4
2. IER-INBREUKMAKENDE GOEDEREN IN HET KADER VAN DOUANEHANDHAVING 5
2.1. Uit derde landen afkomstige goederen die niet in het vrije verkeer worden gebracht 5
2.2. Goederen uit derde landen die niet in het vrije verkeer worden gebracht en een gelijk of in wezen gelijk merk dragen 5
3. GOEDEREN WAARVAN WORDT VERMOED DAT ZIJ INBREUK MAKEN OP EEN INTELLECTUELE-EIGENDOMSRECHT — DOUANEHANDHAVING 6
3.1. Controle en vasthouding 6
3.2. Goederen met een gelijk of in wezen gelijk merk 7
3.3. Geneesmiddelen 8
3.4. Samenwerking met de houders van een recht 8

1. DOEL

De „Richtlijnen van de Europese Commissie betreffende de handhaving van intellectuele-eigendomsrechten (IER) door de douaneautoriteiten van de EU met betrekking tot goederen, met name geneesmiddelen, in doorvoer door de EU", die de diensten van de Commissie op 1 februari 2012 op de website van het directoraat-generaal Belastingen en Douane-unie (TAXUD) gepubliceerd hebben, moeten worden geactualiseerd om rekening te houden met:

— Verordening (EU) nr. 608/2013 ([1]), die Verordening (EG) nr. 1383/2003 van de Raad ([2]) heeft vervangen;

— het merkenpakket (wijziging van Verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad ([3]) door Verordening (EU) 2015/2424 ([4]) en goedkeuring van Richtlijn (EU) 2015/2436 ([5])).

Verordening (EU) nr. 608/2013 bepaalt de voorwaarden en procedures voor de handhaving van intellectuele-eigendomsrechten (IER) door de douane en heeft met name de reikwijdte van de IER-handhaving door de douane verruimd (fabrieks- en handelsmerken, tekeningen en modellen, auteursrechten en naburige rechten, geografische aanduidingen, octrooien, kwekersrechten, topografieën van halfgeleiderproducten, gebruiksmodellen en handelsbenamingen).

De bepalingen van Verordening (EU) nr. 608/2013 inzake de IER-handhaving door de douane moeten zodanig worden toegepast dat intellectuele-eigendomsrechten doeltreffend en adequaat worden beschermd zonder dat de desbetreffende handhavingsmaatregelen en -procedures zelf hinderpalen worden voor het legitieme handelsverkeer, zoals neergelegd in de preambule en artikel 41 van de overeenkomst inzake de handelsaspecten van de intellectuele eigendom (TRIPs-overeenkomst) van de Wereldhandelsorganisatie (WTO) ([6]).

([1]) Verordening (EU) nr. 608/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 12 juni 2013 inzake de handhaving van intellectuele-eigendomsrechten door de douane (PB L 181 van 29.6.2013, blz. 15).
([2]) Verordening (EG) nr. 1383/2003 van de Raad van 22 juli 2003 inzake het optreden van de douaneautoriteiten ten aanzien van goederen waarvan wordt vermoed dat zij inbreuk maken op bepaalde intellectuele-eigendomsrechten en inzake de maatregelen ten aanzien van goederen waarvan is vastgesteld dat zij inbreuk maken op dergelijke rechten (PB L 196 van 2.8.2003, blz. 7).
([3]) Verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het Gemeenschapsmerk (PB L 78 van 24.3.2009, blz. 1).
([4]) Verordening (EU) 2015/2424 van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2015 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad inzake het Gemeenschapsmerk, en van Verordening (EG) nr. 2868/95 van de Commissie tot uitvoering van Verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad inzake het Gemeenschapsmerk, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 2869/95 van de Commissie inzake de aan het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) te betalen taksen (PB L 341 van 24.12.2015, blz. 21).
([5]) Richtlijn (EU) 2015/2436 van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2015 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten (PB L 336 van 23.12.2015, blz. 1).
([6]) Bijlage 1C bij de Overeenkomst van Marrakesh tot oprichting van de Wereldhandelsorganisatie (WTO), ondertekend op 15 april 1994 in Marrakesh, Marokko.

Het merkenpakket stelt de houder van een merk dat op het niveau van de Unie is ingeschreven als een Uniemerk of op het niveau van een lidstaat als een nationaal merk, in staat te verhinderen dat derden, in het kader van het economische verkeer, goederen die uit derde landen afkomstig zijn en zonder toestemming een merk dragen dat gelijk is aan het voor deze goederen ingeschreven merk of in zijn belangrijkste onderdelen niet van dat merk kan worden onderscheiden, de Unie binnenbrengen zonder deze in het vrije verkeer te brengen. Bij de handhaving van IER moet de douane hiermee rekening houden.

De „Richtlijnen van de Europese Commissie betreffende de handhaving van intellectuele-eigendomsrechten (IER) door de douaneautoriteiten van de EU met betrekking tot goederen, met name geneesmiddelen, in doorvoer door de EU" worden daarom door dit document vervangen.

2. IER-INBREUKMAKENDE GOEDEREN IN HET KADER VAN DOUANEHANDHAVING

Verordening (EU) nr. 608/2013 voorziet in handhavingsprocedures die de douaneautoriteiten de mogelijkheid bieden op te treden ten aanzien van goederen waarvan wordt vermoed dat zij inbreuk maken op intellectuele-eigendomsrechten. Artikel 2 van de verordening bevat een lijst van intellectuele-eigendomsrechten waarop het handhavende optreden van de douane ziet. Verordening (EU) nr. 608/2013 bepaalt onder welke voorwaarden en volgens welke procedures de douaneautoriteiten kunnen optreden ten aanzien van goederen die zich onder hun toezicht of controle bevinden of hadden moeten bevinden en waarvan wordt vermoed dat zij inbreuk maken op een intellectuele-eigendomsrecht (artikel 1, lid 1) — de procedurele bevoegdheden van de douane zijn dus beperkt tot het vaststellen of het gaat om „goederen waarvan wordt vermoed dat zij inbreuk maken op een intellectuele-eigendomsrecht" in de zin van artikel 2, lid 7.

Verordening (EU) nr. 608/2013 bevat daarom ook geen criteria om vast te stellen of er daadwerkelijk sprake is van een inbreuk op een intellectuele-eigendomsrecht (overweging 10). Dat is immers een vraag voor het materiële intellectuele-eigendomsrecht, zoals uitgelegd door de bevoegde nationale rechter en het Hof van Justitie van de Europese Unie.

2.1. Uit derde landen afkomstige goederen die niet in het vrije verkeer worden gebracht

Bij goederen die het douanegebied van de Unie worden binnengebracht zonder dat ze in het vrije verkeer worden gebracht, kan er sprake zijn van een inbreuk op de toepasselijke intellectuele-eigendomsrechten wanneer er met betrekking tot deze goederen, terwijl zij zich in het douanegebied van de Unie bevinden (bijvoorbeeld in het kader van een bijzondere regeling overeenkomstig het douanewetboek van de Unie ([1])) of zelfs vóórdat zij daar aankomen, commerciële handelingen worden verricht die gericht zijn op de EU-markt, zoals verkoop, verkoopaanbieding of reclame (zie in die zin de *zaken-Philips/Nokia*, punt 57 ([2])) of wanneer uit documenten (bv. handleidingen) of briefwisseling in verband met deze goederen blijkt dat het voornemen bestaat om ze naar de EU-markt om te leiden, zonder toestemming van de houder van het recht.

Goederen uit derde landen die niet in het vrije verkeer worden gebracht en waarvan wordt vermoed dat zij een intellectuele-eigendomsrecht schenden dat in de Europese Unie wordt beschermd door bijvoorbeeld een fabrieks- of handelsmerk, een auteursrecht of naburig recht, een tekening of model dan wel een octrooi, kunnen dus worden aangemerkt als „goederen waarvan wordt vermoed dat zij inbreuk maken op een intellectuele-eigendomsrecht" wanneer er bewijs voorhanden is dat zij bestemd zijn om in de Europese Unie te worden verhandeld. Dat is onder meer het geval wanneer de goederen zijn verkocht aan een klant in de Europese Unie of wanneer er voor deze goederen een verkoopaanbieding is gedaan aan of reclame is gemaakt bij consumenten in de Europese Unie (zie in die zin de *zaken-Philips/Nokia*, punt 78).

2.2. Goederen uit derde landen die niet in het vrije verkeer worden gebracht en een gelijk of in wezen gelijk merk dragen

Verordening (EG) nr. 207/2009, zoals gewijzigd bij Verordening (EU) 2015/2424, en Richtlijn (EU) 2015/2436 stellen de houder van een merk dat op het niveau van de Unie is ingeschreven als een Uniemerk of op het niveau van een lidstaat als een nationaal merk, in staat te verhinderen dat derden, in het kader van het economische verkeer, goederen die uit derde landen afkomstig zijn en zonder toestemming een merk dragen dat gelijk is aan het voor deze goederen ingeschreven merk of dat in zijn belangrijkste onderdelen niet van dat merk kan worden onderscheiden (hierna „goederen met een gelijk of in wezen gelijk merk"), de Unie binnenbrengen zonder deze in het vrije verkeer te brengen, zelfs als het niet de bedoeling is om de goederen in de Unie te verhandelen. Zoals uiteengezet in overweging 15 van Verordening (EU) 2015/2424, is het doel „de merkenbescherming te verbeteren en namaak doeltreffender te bestrijden, […] op een wijze die strookt met de internationale verplichtingen van de Unie in het kader van de Wereldhandelsorganisatie (WTO) […]".

([1]) Verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en van de Raad van 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie (PB L 269 van 10.10.2013, blz. 1).
([2]) Gevoegde zaken C-446/09 en C-495/09.

De nieuwe bepalingen betreffende de behandeling van goederen met een gelijk of in wezen gelijk merk die het grondgebied van de Unie worden binnengebracht zonder dat ze in het vrije verkeer worden gebracht, zijn als volgt van toepassing:

Uniemerken

— In het geval van Uniemerken is Verordening (EU) 2015/2424 op 23 maart 2016 in werking getreden (artikel 4) en op dezelfde dag van toepassing geworden. Dit betekent dat de douaneautoriteiten sinds 23 maart 2016 kunnen optreden ten aanzien van goederen uit derde landen die het douanegebied van de Unie worden binnengebracht zonder dat ze in het vrije verkeer worden gebracht en die een merk dragen dat gelijk of in wezen gelijk is aan een Uniemerk.

Nationale merken

— In het geval van nationale merken is Richtlijn (EU) 2015/2436 op 12 januari 2016 in werking getreden (artikel 56). Overeenkomstig artikel 54 van Richtlijn (EU) 2015/2436 moeten de lidstaten hun nationale wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende merken aanpassen om de richtlijn uiterlijk op 14 januari 2019 ten uitvoer te leggen. In het geval van nationale merken betekent dit dus dat de nieuwe bepalingen betreffende goederen met een gelijk of in wezen gelijk merk die de lidstaat worden binnengebracht waar het merk is ingeschreven zonder dat ze in het vrije verkeer worden gebracht, in die lidstaat toepassing zullen vinden zodra de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen om aan artikel 10 van de richtlijn te voldoen, zijn aangenomen en in werking zijn getreden, hetgeen op eender welk tijdstip vóór 14 januari 2019 kan gebeuren. De douaneautoriteiten van de verschillende lidstaten moeten de herziening van hun nationale merkenrecht daarom van nabij volgen zodat zij weten vanaf welke datum zij voor de nationale merken de bepalingen die voor doorvoer gelden, moeten toepassen. De douaneautoriteiten kunnen optreden ten aanzien van goederen uit derde landen die niet in het vrije verkeer worden gebracht en een merk dragen dat gelijk of in wezen gelijk is aan een nationaal merk, vanaf de datum waarop de nationale voorschriften in hun lidstaat in werking zijn getreden en van toepassing zijn geworden.

Rechten van houders ten aanzien van goederen met een gelijk of in wezen gelijk merk

Artikel 9, lid 4, van Verordening (EG) nr. 207/2009, zoals gewijzigd bij Verordening (EU) 2015/2424, luidt als volgt:

„Rechten verbonden aan het Uniemerk

[…] 4. Onverminderd de rechten van houders die vóór de datum van indiening of de datum van voorrang van het Uniemerk zijn verkregen, heeft de houder van dat Uniemerk eveneens het recht te verhinderen dat derden in het economische verkeer waren binnenbrengen in de Unie zonder dat deze daar in de vrije handel worden gebracht, wanneer deze waren, met inbegrip van verpakking, uit derde landen afkomstig zijn en zonder toestemming een merk dragen dat gelijk is aan het voor deze waren ingeschreven Uniemerk of in zijn belangrijkste onderdelen niet van dat merk kan worden onderscheiden. […]”. *(onderstreping toegevoegd)*

Rechten verbonden aan een nationaal merk

Artikel 10, lid 4, van Richtlijn (EU) 2015/2436 verleent in overeenkomstige bewoordingen als artikel 9, lid 4, van Verordening (EG) nr. 207/2009, zoals gewijzigd bij Verordening (EU) 2015/2424, rechten aan de houder van een ingeschreven nationaal merk ten aanzien van goederen die het grondgebied van de lidstaat worden binnengebracht zonder daar in het vrije verkeer te worden gebracht, en die, zonder toestemming, een merk dragen dat gelijk of in wezen gelijk is aan het ingeschreven nationale merk.

Er zij opgemerkt dat een merkhouder naar de letter en de geest van deze nieuwe bepalingen niet alleen rechten heeft ten aanzien van goederen waarop een teken is aangebracht dat gelijk is aan het ingeschreven merk van de merkhouder (dat wil zeggen een teken dat, zonder wijziging of toevoeging, alle bestanddelen van het beschermde merk afbeeldt of dat, in zijn geheel beschouwd, verschillen vertoont die dermate onbeduidend zijn dat zij aan de aandacht van de gemiddelde consument kunnen ontsnappen, zoals omschreven door het Hof van Justitie van de Europese Unie in zaak 291/00, LTJ Diffusion SA).

De nieuwe bepalingen gelden ook voor goederen waarop een teken is aangebracht dat „in zijn belangrijkste onderdelen niet van [het ingeschreven] merk kan worden onderscheiden”.

3. GOEDEREN WAARVAN WORDT VERMOED DAT ZIJ INBREUK MAKEN OP EEN INTELLECTUELE-EIGENDOMSRECHT — DOUANEHANDHAVING

3.1. Controle en vasthouding

In overeenstemming met het douanewetboek van de Unie (Verordening (EU) nr. 952/2013) kunnen de douaneautoriteiten ten aanzien van niet-Uniegoederen die het douanegebied van de Unie worden binnengebracht, alle controles verrichten die zij nodig achten ([1]). Deze controles moeten evenredig zijn en overeenkomstig risicoanalysecriteria worden verricht.

([1]) Verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en van de Raad van 9 oktober 2013, met name artikel 46.

Behalve deze algemene mogelijkheid om douanecontroles te verrichten hebben de douaneautoriteiten ook, in overeenstemming met artikel 1, lid 1, van Verordening (EU) nr. 608/2013, de bevoegdheid om goederen vast te houden die zich in het douanegebied van de Unie onder douanetoezicht of douanecontrole bevinden of hadden moeten bevinden en waarvan wordt vermoed dat zij inbreuk maken op een intellectuele-eigendomsrecht, met name goederen:

a) die voor het vrije verkeer, voor uitvoer of voor wederuitvoer worden aangegeven;

b) die het douanegebied van de Unie binnenkomen of verlaten;

c) die onder een bijzondere regeling worden geplaatst.

Voordat zij besluiten dat goederen worden vastgehouden, gaan de douaneautoriteiten na of er redelijke aanwijzingen bestaan dat die goederen inbreuk maken op intellectuele-eigendomsrechten.

„Vasthouden" betekent dat de goederen worden tegengehouden en dat de houder van het recht inzage krijgt in vertrouwelijke informatie en de goederen in kwestie kan inspecteren; in laatste instantie kunnen de goederen ook worden vernietigd, zonder formele vaststelling van een inbreuk ([1]). Deze procedure gaat dus verder dan het enkele verrichten van controles door de douaneautoriteiten.

3.2. **Goederen met een gelijk of in wezen gelijk merk**

Overweging 15 van Verordening (EU) 2015/2424 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 207/2009 luidt als volgt:

„[…] Om de merkenbescherming te verbeteren en namaak doeltreffender te bestrijden, en op een wijze die strookt met de internationale verplichtingen van de Unie in het kader van de Wereldhandelsorganisatie (WTO), in het bijzonder artikel V van de Wereldovereenkomst voor tarieven en handel (General Agreement on Tariffs and Trade — GATT) over vrijheid van doorvoer, en, wat generieke geneesmiddelen betreft, de door de WTO-ministerconferentie op 14 november 2001 in Doha aangenomen „Verklaring over de TRIPS-overeenkomst en de volksgezondheid", moet de houder van een Uniemerk kunnen verhinderen dat derden in het economische verkeer waren binnenbrengen in de Unie zonder dat deze daar in het vrije verkeer worden gebracht, wanneer deze waren uit derde landen afkomstig zijn en zonder toestemming een merk dragen dat gelijk of in wezen gelijk is aan het voor deze waren ingeschreven Uniemerk. […]".

Overweging 16 van Verordening (EU) 2015/2424 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 207/2009 en overweging 22 van Richtlijn (EU) 2015/2436 luiden als volgt:

„[… Het moet] mogelijk zijn het binnenbrengen van inbreukmakende waren en de plaatsing ervan in alle douanesituaties, waaronder doorvoer, overlading, opslag in een entrepot, vrije zones, tijdelijke opslag, actieve veredeling of tijdelijke invoer, te verhinderen, zelfs wanneer dergelijke waren niet bestemd zijn om in de Unie te worden verhandeld. Bij de douanecontroles moeten de douaneautoriteiten […] gebruikmaken van de bevoegdheden en de procedures die zijn vastgesteld bij Verordening (EU) nr. 608/2013 van het Europees Parlement en de Raad […].".

In overeenstemming met het merkenrecht van de Unie en het nationale merkenrecht kunnen goederen waarvan wordt vermoed dat het goederen met een gelijk of in wezen gelijk merk zijn, door de douaneautoriteiten worden vastgehouden op grond van Verordening (EU) nr. 608/2013 wanneer zij het douanegebied van de Unie worden binnengebracht zonder dat ze in het vrije verkeer worden gebracht en zonder dat ze bestemd zijn voor de EU-markt. Deze goederen waarvan wordt vermoed dat er zonder toestemming een gelijk of in wezen gelijk merk op is aangebracht, kunnen zich in het douanegebied van de Unie bevinden:

— in tijdelijke opslag;

— in doorvoer op weg van een derde land naar een ander derde land;

— onder een opslagregeling vrije zone of douane-entrepot, zonder dat zij reeds bestemd zijn voor de EU-markt of voor een derde land;

— onder de regeling tijdelijke invoer;

— onder de regeling actieve veredeling.

([1]) Zie de artikelen 17 en 23 van Verordening (EU) nr. 608/2013.

Voordat zij goederen vasthouden waarvan wordt vermoed dat er zonder toestemming een merk op is aangebracht dat gelijk of in wezen gelijk is aan het beschermde merk, kunnen de douaneautoriteiten, indien deze goederen niet voor de EU-markt bestemd zijn, overeenkomstig artikel 17, lid 2, van Verordening (EU) nr. 608/2013 en om de legitieme handel niet te hinderen, overwegen om de houder van het besluit tot toewijzing van een verzoek te vragen hun alle relevante informatie over de goederen te verstrekken.

Wanneer de douaneautoriteiten goederen vasthouden waarvan wordt vermoed dat er zonder toestemming een merk op is aangebracht dat gelijk of in wezen gelijk is aan het beschermde merk, en die niet voor de EU-markt bestemd zijn, moeten zij de betrokkenen (dat wil zeggen de houder of de aangever van de goederen en de houder van het recht) daarvan onmiddellijk in kennis stellen.

Om te voorzien in de behoefte aan een doeltreffende handhaving van het merkenrecht zonder dat het vlotte verloop van het legitieme handelsverkeer wordt belemmerd, is in de nieuwe bepalingen van het merkenpakket vastgelegd dat het recht van de houder van een ingeschreven merk om de enkele binnenkomst van goederen in de EU te verhinderen, in bepaalde omstandigheden vervalt, wanneer het gaat om goederen waarvan wordt vermoed dat er zonder toestemming een gelijk of in wezen gelijk merk op is aangebracht en die in doorvoer zouden zijn naar de markt van een derde land. Dat recht vervalt met name indien de aangever of de houder van de goederen tijdens de procedure die is ingeleid om te bepalen of er inbreuk op het ingeschreven merk is gemaakt, het bewijs levert dat de houder van het ingeschreven merk niet gerechtigd is om het op de markt brengen van de goederen in het land van eindbestemming te verbieden omdat het betrokken merk in het land van eindbestemming niet wordt beschermd.

3.3. **Geneesmiddelen**

Hoewel er geen specifieke voorschriften voor geneesmiddelen zijn opgenomen in de Uniewetgeving waarnaar in deze mededeling wordt verwezen, wordt zowel in Verordening (EU) nr. 608/2013 (overweging 11) en Verordening (EU) 2015/2424 (overweging 19) als in Richtlijn (EU) 2015/2436 (overweging 25) geconstateerd dat de vlotte doorvoer van wettige geneesmiddelen overal in de EU moet worden gefaciliteerd.

Overeenkomstig de door de WTO-ministerconferentie op 14 november 2001 in Doha aangenomen verklaring over de TRIPs-overeenkomst en de volksgezondheid moet de TRIPs-overeenkomst worden uitgelegd en uitgevoerd op een wijze die het recht van de WTO-leden om de volksgezondheid te beschermen en met name de toegang tot geneesmiddelen voor iedereen te bevorderen, ten goede komt. De EU en haar lidstaten geven hun onverkorte steun aan alle inspanningen om de toegang tot geneesmiddelen voor de landen die daaraan behoefte hebben, overeenkomstig de verklaring te faciliteren.

De douaneautoriteiten moeten alle redelijke maatregelen nemen om ervoor te zorgen dat — al dan niet — generieke wettige geneesmiddelen ([1]) die legaal worden verhandeld, over het douanegebied van de Unie kunnen worden vervoerd en niet zullen worden vastgehouden op grond van Verordening (EU) nr. 608/2013.

De douaneautoriteiten mogen geneesmiddelen dus — als er geen aanwijzingen zijn dat zij voor de EU-markt bestemd zijn — niet vasthouden, bijvoorbeeld wanneer er gelijkenissen bestaan tussen de INN ([2]) voor het werkzame bestanddeel in een geneesmiddel en het merk dat in de EU is ingeschreven.

De douaneautoriteiten moeten daarom met alle omzichtigheid te werk gaan om te vermijden dat geneesmiddelen worden vastgehouden op grond van Verordening (EU) nr. 608/2013, tenzij zij voor de EU-markt bestemd zijn of tenzij de goederen in kwestie een merk dragen waarvan wordt vermoed dat het gelijk of in wezen gelijk is aan het beschermde merk in de zin van punt 2.2 van deze mededeling.

3.4. **Samenwerking met de houders van een recht**

Het is van wezenlijk belang dat de douaneautoriteiten over toereikende en relevante informatie van de houders van een recht beschikken om hun risicoanalyse op een doelmatige en doeltreffende wijze te kunnen organiseren.

Houders van een recht die een verzoek om optreden indienen, moeten daarom altijd terdege rekening houden met de verplichting om alle beschikbare informatie te verstrekken die de douaneautoriteiten kan helpen bij hun beoordeling van het risico van een inbreuk op het recht in kwestie.

([1]) Bijvoorbeeld geneesmiddelen die slechts via het grondgebied van de EU worden vervoerd en waarop een octrooirecht rust dat op dat grondgebied op deze geneesmiddelen van toepassing is, waarbij er geen toereikend bewijs voorhanden is dat het in hoge mate waarschijnlijk is dat deze geneesmiddelen naar de EU-markt zullen worden afgeleid.

([2]) Internationale generieke benamingen (international non-proprietary names — INN) duiden farmaceutische stoffen of werkzame farmaceutische bestanddelen aan. Elke INN is een wereldwijd erkende unieke benaming en publiek eigendom. Een generieke benaming is ook bekend als een soortnaam. Informatie over INN's is te vinden op de volgende website van de Wereldgezondheidsorganisatie: http://www.who.int/medicines/services/inn/innguidance/en/

Artikel 28 van Verordening (EU) nr. 608/2013 bepaalt dat een houder van een recht aansprakelijk is voor schade jegens de houder van de goederen, onder meer indien achteraf wordt vastgesteld dat de betrokken goederen geen inbreuk maken op een intellectuele-eigendomsrecht.

Gelet op de strikte termijnen die in Verordening (EU) nr. 608/2013 zijn vastgesteld, dienen de houders van een recht ervoor te zorgen dat de in de verzoeken vermelde contactpersonen gemakkelijk bereikbaar zijn en snel kunnen reageren op mededelingen/verzoeken van de douane.

Bericht van de Commissie over de datum van toepassing van de regionale conventie betreffende de pan-Euro-mediterrane preferentiële oorsprongsregels of de protocollen betreffende de oorsprongsregels die voorzien in diagonale cumulatie tussen de partijen bij deze conventie

(2016/C 244/04)

Met het oog op de toepassing van de diagonale cumulatie van de oorsprong tussen de partijen ([1]) bij de regionale conventie betreffende de pan-Euro-mediterrane preferentiële oorsprongsregels ([2]) (hierna „de conventie" genoemd) geven de betrokken partijen elkaar, via de Europese Commissie, kennis van de regels van oorsprong die van kracht zijn met de andere partijen.

Aan de hand van deze kennisgevingen is in de bijgaande tabellen de datum vermeld vanaf wanneer de diagonale cumulatie van toepassing wordt.

De in tabel 1 vermelde datums verwijzen naar:

— de datum van toepassing van de diagonale cumulatie op basis van artikel 3 van aanhangsel I bij de conventie, wanneer de desbetreffende vrijhandelsovereenkomst naar de conventie verwijst. In dat geval wordt de datum voorafgegaan door „(C)";

— de datum van toepassing van de protocollen betreffende de oorsprongsregels die voorzien in diagonale cumulatie en aan de desbetreffende vrijhandelsovereenkomst gehecht zijn, in de andere gevallen.

Er wordt aan herinnerd dat diagonale cumulatie alleen kan worden toegepast indien de partij waar de laatste be- of verwerking werd verricht en de partij van eindbestemming vrijhandelsovereenkomsten met identieke oorsprongsregels hebben gesloten met alle partijen die bijdragen tot de verkrijging van de oorsprong, dat wil zeggen met alle partijen waaruit gebruikte materialen van oorsprong zijn. Materialen van oorsprong uit partijen die geen overeenkomst hebben gesloten met de partij waar de laatste be- of verwerking werd verricht en met de partij van eindbestemming, worden niet als van oorsprong beschouwd. In de aantekeningen bij de pan-Euro-mediterrane protocollen betreffende de oorsprongsregels worden specifieke voorbeelden gegeven ([3]).

De in tabel 2 vermelde datums verwijzen naar de datum van toepassing van de protocollen betreffende de oorsprongsregels die voorzien in diagonale cumulatie en gehecht zijn aan de vrijhandelsovereenkomsten tussen de EU, Turkije en de deelnemers aan het stabilisatie- en associatieproces van de EU. Telkens wanneer naar de conventie wordt verwezen in een vrijhandelsovereenkomst tussen partijen die in deze tabel zijn opgenomen, is in tabel 1 een datum toegevoegd voorafgegaan door „(C)".

Er wordt ook op gewezen dat materialen van oorsprong uit Turkije waarop de douane-unie EU-Turkije van toepassing is, als materialen van oorsprong kunnen worden beschouwd met het oog op de diagonale cumulatie tussen de Europese Unie en de landen die aan het stabilisatie- en associatieproces deelnemen en waarmee een protocol van oorsprong is gesloten.

De codes voor de in de tabellen vermelde partijen zijn als volgt:

— Europese Unie	EU
— EVA-staten:	
— IJsland	IS
— Zwitserland (met inbegrip van Liechtenstein) ([4])	CH (+ LI)
— Noorwegen	NO
— De Faeröer	FO
— De deelnemers aan het Barcelonaproces:	
— Algerije	DZ
— Egypte	EG

([1]) De partijen bij de conventie zijn de Europese Unie, Albanië, Algerije, Bosnië en Herzegovina, Egypte, de Faeröer, IJsland, Israël, Jordanië, Kosovo (in overeenstemming met Resolutie 1244(1999) van de VN-Veiligheidsraad), Libanon, de voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië, Marokko, Montenegro, Noorwegen, Servië, Syrië, Tunesië, Turkije, de Westelijke Jordaanoever en de Gazastrook, en Zwitserland (met inbegrip van Liechtenstein).

([2]) PB L 54 van 26.2.2013, blz. 4.

([3]) PB C 83 van 17.4.2007, blz. 1.

([4]) Zwitserland en het Vorstendom Liechtenstein vormen een douane-unie.

— Israël	IL
— Jordanië	JO
— Libanon	LB
— Marokko	MA
— Westelijke Jordaanoever en Gazastrook	PS
— Syrië	SY
— Tunesië	TN
— Turkije	TR
— De deelnemers aan het stabilisatie- en associatieproces van de EU:	
— Albanië	AL
— Bosnië en Herzegovina	BA
— voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië	MK ([1])
— Montenegro	ME
— Servië	RS
— Kosovo (*)	KO
— Republiek Moldavië	MD

Dit bericht vervangt bericht 2016/C 67/04 (PB C 67 van 20.2.2016, blz. 8).

(*) Deze benaming laat de standpunten over de status van Kosovo onverlet en is in overeenstemming met Resolutie 1244 van de VN-Veiligheidsraad en het advies van het Internationaal Gerechtshof over de onafhankelijkheidsverklaring van Kosovo.

([1]) ISO-code 3166. Voorlopige code die op generlei wijze vooruitloopt op de definitieve nomenclatuur voor dit land, die zal worden vastgesteld in overeenstemming met de conclusies van de lopende onderhandelingen onder de auspiciën van de Verenigde Naties.

Tabel 1

Datum van toepassing van de oorsprongsregels die voorzien in diagonale cumulatie in de pan-Euro-mediterrane zone

		EVA-staten				Deelnemers aan het Barcelonaproces										Deelnemers aan het stabilisatie- en associatieproces van de EU						
	EU	CH (+ LI)	IS	NO	FO	DZ	EG	IL	JO	LB	MA	PS	SY	TN	TR	AL	BA	KO	ME	MK	RS	MD
EU		1.1. 2006 (C) 1.2. 2016	1.1. 2006 (C) 1.5. 2015	1.1. 2006 (C) 1.5. 2015	1.12. 2005 (C) 12.5. 2015	1.11. 2007	1.3. 2006 (C) 1.2. 2016	1.1. 2006	1.7. 2006		1.12. 2005	1.7. 2009		1.8. 2006	([1])	(C) 1.5. 2015		(C) 1.4. 2016	(C) 1.2. 2015	(C) 1.5. 2015	(C) 1.2. 2015	
CH (+ LI)	1.1. 2006 (C) 1.2. 2016		1.8. 2005 (C) 1.7. 2013	1.8. 2005 (C) 1.7. 2013	1.1. 2006		1.8. 2007	1.7. 2005	17.7. 2007	1.1. 2007	1.3. 2005			1.6. 2005	1.9. 2007	(C) 1.5. 2015	(C) 1.1. 2015		(C) 1.9. 2012	1.2. 2016	(C) 1.5. 2015	
IS	1.1. 2006 (C) 1.5. 2015	1.8. 2005 (C) 1.7. 2013		1.8. 2005 (C) 1.7. 2013	1.11. 2005		1.8. 2007	1.7. 2005	17.7. 2007	1.1. 2007	1.3. 2005			1.3. 2006	1.9. 2007	(C) 1.5. 2015	(C) 1.1. 2015		(C) 1.10. 2012	1.5. 2015	(C) 1.5. 2015	
NO	1.1. 2006 (C) 1.5. 2015	1.8. 2005 (C) 1.7. 2013	1.8. 2005 (C) 1.7. 2013		1.12. 2005		1.8. 2007	1.7. 2005	17.7. 2007	1.1. 2007	1.3. 2005			1.8. 2005	1.9. 2007	(C) 1.5. 2015	(C) 1.1. 2015		(C) 1.11. 2012	1.5. 2015	(C) 1.5. 2015	
FO	1.12. 2005 (C) 12.5. 2015	1.1. 2006	1.11. 2005	1.12. 2005																		

		EVA-staten				Deelnemers aan het Barcelonaproces										Deelnemers aan het stabilisatie- en associatieproces van de EU						
	EU	CH (+ LI)	IS	NO	FO	DZ	EG	IL	JO	LB	MA	PS	SY	TN	TR	AL	BA	KO	ME	MK	RS	MD
DZ	1.11. 2007																					
EG	1.3. 2006 (C) 1.2. 2016	1.8. 2007	1.8. 2007	1.8. 2007					6.7. 2006		6.7. 2006			6.7. 2006	1.3. 2007							
IL	1.1. 2006	1.7. 2005	1.7. 2005	1.7. 2005					9.2. 2006						1.3. 2006							
JO	1.7. 2006	17.7. 2007	17.7. 2007	17.7. 2007			6.7. 2006	9.2. 2006			6.7. 2006			6.7. 2006	1.3. 2011							
LB		1.1. 2007	1.1. 2007	1.1. 2007																		
MA	1.12. 2005	1.3. 2005	1.3. 2005	1.3. 2005			6.7. 2006		6.7. 2006					6.7. 2006	1.1. 2006							
PS	1.7. 2009																					
SY															1.1. 2007							
TN	1.8. 2006	1.6. 2005	1.3. 2006	1.8. 2005			6.7. 2006		6.7. 2006		6.7. 2006				1.7. 2005							
TR	([1])	1.9. 2007	1.9. 2007	1.9. 2007			1.3. 2007	1.3. 2006	1.3. 2011		1.1. 2006		1.1. 2007	1.7. 2005								

		EVA-staten				Deelnemers aan het Barcelonaproces										Deelnemers aan het stabilisatie- en associatieproces van de EU						
	EU	CH (+ LI)	IS	NO	FO	DZ	EG	IL	JO	LB	MA	PS	SY	TN	TR	AL	BA	KO	ME	MK	RS	MD
AL	(C) 1.5. 2015	(C) 1.5. 2015	(C) 1.5. 2015	(C) 1.5. 2015													(C) 1.2. 2015	(C) 1.4. 2014	(C) 1.4. 2014	(C) 1.4. 2014	(C) 1.4. 2014	(C) 1.4.2014
BA		(C) 1.1. 2015	(C) 1.1. 2015	(C) 1.1. 2015												(C) 1.2. 2015		(C) 1.4. 2014	(C) 1.2. 2015	(C) 1.2. 2015	(C) 1.2. 2015	(C) 1.4.2014
KO	(C) 1.4. 2016															(C) 1.4. 2014	(C) 1.4. 2014		(C) 1.4. 2014	(C) 1.4. 2014	(C) 1.4. 2014	(C) 1.4.2014
ME	(C) 1.2. 2015	(C) 1.9. 2012	(C) 1.10. 2012	(C) 1.11. 2012												(C) 1.4. 2014	(C) 1.2. 2015	(C) 1.4. 2014		(C) 1.4. 2014	(C) 1.4. 2014	(C) 1.4.2014
MK	(C) 1.5. 2015	1.2. 2016	1.5. 2015	1.5. 2015												(C) 1.4. 2014	(C) 1.2. 2015	(C) 1.4. 2014	(C) 1.4. 2014		(C) 1.4. 2014	(C) 1.4.2014
RS	(C) 1.2. 2015	(C) 1.5. 2015	(C) 1.5. 2015	(C) 1.5. 2015												(C) 1.4. 2014	(C) 1.2. 2015	(C) 1.4. 2014	(C) 1.4. 2014	(C) 1.4. 2014		(C) 1.4.2014
MD																(C) 1.4. 2014	(C) 1.4. 2014	(C) 1.4. 2014	(C) 1.4. 2014	(C) 1.4. 2014	(C) 1.4. 2014	

([1]) Voor goederen die onder de douane-unie EU-Turkije vallen, is de datum van toepassing 27 juli 2006.
Voor landbouwproducten is de datum van toepassing 1 januari 2007.
Voor kolen en staalproducten is de datum van toepassing 1 maart 2009.

Tabel 2

Datum van toepassing van de protocollen betreffende de oorsprongsregels die voorzien in diagonale cumulatie tussen de Europese Unie, Albanië, Bosnië en Herzegovina, de voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië, Montenegro, Servië en Turkije

	EU	AL	BA	MK	ME	RS	TR
EU		1.1.2007	1.7.2008	1.1.2007	1.1.2008	8.12.2009	([1])
AL	1.1.2007		22.11.2007	26.7.2007	26.7.2007	24.10.2007	1.8.2011
BA	1.7.2008	22.11.2007		22.11.2007	22.11.2007	22.11.2007	14.12.2011
MK	1.1.2007	26.7.2007	22.11.2007		26.7.2007	24.10.2007	1.7.2009
ME	1.1.2008	26.7.2007	22.11.2007	26.7.2007		24.10.2007	1.3.2010
RS	8.12.2009	24.10.2007	22.11.2007	24.10.2007	24.10.2007		1.9.2010
TR	([1])	1.8.2011	14.12.2011	1.7.2009	1.3.2010	1.9.2010	

([1]) Voor goederen die onder de douane-unie EU-Turkije vallen, is de datum van toepassing 27 juli 2006.

INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE LIDSTATEN

Kennisgeving van de regering van het Verenigd Koninkrijk ingevolge Richtlijn 94/22/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende de voorwaarden voor het verlenen en het gebruikmaken van vergunningen voor de prospectie, de exploratie en de productie van koolwaterstoffen

(Voor de EER relevante tekst)

(2016/C 244/05)

Aankondiging van de 29e vergunningsronde voor offshore olie- en gaswinning

Ministerie van Energie en Klimaatverandering

Petroleum Act 1998

Offshore-vergunningsronde

1. De minister van Energie en Klimaatverandering nodigt belangstellenden uit om een aanvraag in te dienen voor vergunningen voor winning op zee in bepaalde gebieden van het continentaal plat van het Verenigd Koninkrijk.

2. Alle details over deze aanbesteding, met inbegrip van een lijst van de aangeboden blokken en richtsnoeren met betrekking tot de vergunningen, de vergunningsvoorwaarden en de wijze waarop een aanvraag moet worden ingediend, zijn beschikbaar op de website gov.uk (zie hieronder).

3. Alle aanvragen zullen worden beoordeeld in overeenstemming met de bepalingen van de Hydrocarbons Licensing Directive Regulations 1995 (S.I. 1995 nr. 1434), de Petroleum Licensing (Applications) Regulations 2015 (SI 2015 No. 766) en de Offshore Petroleum Licensing (richtlijn offshoreveiligheid) Regulations 2015 (SI 2015 No. 385). Nadere richtsnoeren met betrekking tot alle veiligheids- en milieueisen zijn te vinden op www.hse.gov.uk/osdr/assets/docs/osd-licensing-operatorship-safety-environmental-aspects%20.pdf. Alle beoordelingen worden gedaan in het licht van de permanente behoefte aan snelle, grondige, efficiënte en veilige exploratie om de olie- en gasvoorraden van het Verenigd Koninkrijk vast te stellen, rekening houdend met de milieuaspecten.

Innoverend kader

4. De vergunningsaanvragen worden beschouwd in het licht van een nieuwe, innovatieve benadering voor de werkprogramma's voor de eerste periode (hierna: „werkprogramma('s)" genoemd) voor vergunningen, waarbij gebruik wordt gemaakt van de flexibiliteit die de huidige standaardclausules bieden. Deze werkprogramma's bevatten een flexibele combinatie van maximaal drie fasen (A, B en C) in de eerste periode. Dit zal ertoe bijdragen dat de werkprogramma's voor vak(ken) waarvoor aanvragen worden gedaan, geschikt zijn voor de geotechnische en andere uitdagingen die in een gebied moeten worden aangepakt, terwijl de in punt 3 genoemde factoren worden geoptimaliseerd. De flexibiliteit die wordt geboden door de combinatie van maximaal drie fasen stelt de aanvragers ook in staat een werkprogramma te ontwikkelen dat geschikt is voor hun eigen plannen en eisen.

Fase A van het werkprogramma omvat een periode waarin de geotechnische studies en de herverwerking van geofysische gegevens zal worden uitgevoerd; Fase B van het werkprogramma is een periode waarin nieuwe seismische gegevens worden „geschoten"; Fase C van het werkprogramma wordt gebruikt voor onderzoeks- en/of proefboringen. Aanvragers kunnen besluiten over de combinatie van fasen: hetzij alle drie de fasen, hetzij meteen door naar fase B gevolgd door fase C, hetzij meteen door naar fase C, hetzij fase A, onmiddellijk gevolgd door fase C.

Fase A en fase B zijn niet verplicht en zijn in bepaalde omstandigheden wellicht niet passend, maar elke aanvraag moet een voorstel betreffende fase C bevatten, behalve indien de aanvrager van mening is dat geen enkele exploratie vereist is en voorstelt om direct over te gaan tot de ontwikkelingsfase (d.w.z. „meteen door naar de tweede periode").

Alle in deze ronde verleende vergunningen hebben een initiële looptijd van maximaal 9 jaar en bevatten bepalingen inzake afstand overeenkomstig punt 5 van de huidige standaardclausules.

5. Aanvragen waarbij de eerste fase fase A of B is, worden beoordeeld aan de hand van de volgende criteria:

a) de financiële levensvatbaarheid van de aanvrager;

b) de technische capaciteit van de aanvrager, die deels wordt beoordeeld aan de hand van de kwaliteit van de analyse van het blok;

c) de wijze waarop de aanvrager voorstelt de krachtens de vergunning toegestane werkzaamheden uit te voeren, met inbegrip van de kwaliteit van het ingediende werkprogramma voor de evaluatie van het totale potentieel van het gebied waarvoor de vergunning is aangevraagd; en

d) eventueel gebrek aan efficiency of verantwoordelijkheidsgevoel waarvan de aanvrager blijk heeft gegeven in het kader van een andere vergunning die is afgegeven ingevolge de Petroleum Act 1998.

Overeenkomstig de huidige standaardclausules wordt in vergunningen met een fase B in clausule 4, punt 2, een periode gespecificeerd, zodat de vergunning aan het eind van deze fase verstrijkt als de vergunninghouder het DECC (Department of Energy and Climate Change - Ministerie van Energie en Klimaatverandering) er niet van heeft kunnen overtuigen dat hij over voldoende technische en financiële capaciteit beschikt om de werkzaamheden te voltooien. In vergunningen met een fase A, maar zonder fase B, wordt in clausule 4, punt 2, ook een periode gespecificeerd, zodat de vergunning aan het eind van deze fase verstrijkt als de vergunninghouder het DECC er niet van heeft kunnen overtuigen dat hij over voldoende technische en financiële capaciteit beschikt om de werkzaamheden te voltooien.

6. Aanvragen waarbij de eerste fase fase C is, worden beoordeeld aan de hand van de volgende criteria:

a) de financiële levensvatbaarheid van de aanvrager en zijn financiële capaciteit voor de uitvoering van de activiteiten die krachtens de vergunning de eerste periode mogen worden opgezet, inclusief het werkprogramma voor de evaluatie van het volledige potentieel van het gebied binnen het blok;

b) de technische capaciteit van de aanvrager voor de uitvoering gedurende de eerste periode van activiteiten waarop de vergunning van toepassing is, met inbegrip van de bepaling, de afbakening en de analyse van de winningsvooruitzichten voor koolwaterstoffen binnen het blok. De technische capaciteit wordt deels beoordeeld aan de hand van de kwaliteit van de analyse van het blok;

c) de wijze waarop de aanvrager voorstelt de krachtens de vergunning toegestane werkzaamheden uit te voeren, met inbegrip van de kwaliteit van het ingediende werkprogramma voor de evaluatie van het totale potentieel van het gebied waarvoor de vergunning is aangevraagd; en

d) eventueel gebrek aan efficiency of verantwoordelijkheidsgevoel waarvan de aanvrager blijk heeft gegeven in het kader van een andere vergunning die is afgegeven ingevolge de Petroleum Act 1998.

Richtsnoeren

7. Verdere richtsnoeren kunnen worden geraadpleegd op de volgende „gov.uk"-website: https://www.gov.uk/oil-and-gas-licensing-rounds

Vergunningen

8. Tenzij een passende milieuevaluatie met betrekking tot een specifiek blok vereist is (zie verder onder punt 11), zal, wanneer de minister overeenkomstig deze uitnodiging een vergunning verleent, het desbetreffende aanbod binnen een termijn van achttien maanden na deze kennisgeving gebeuren.

9. De minister is niet aansprakelijk voor eventuele kosten met betrekking tot het indienen van een vergunningsaanvraag.

Milieueffectbeoordelingen

10. De minister heeft voor alle in deze vergunningsronde aangeboden gebieden een strategische milieueffectbeoordeling uitgevoerd overeenkomstig Richtlijn 2001/42/EG betreffende de beoordeling van de gevolgen voor het milieu van bepaalde plannen en programma's. Deze beoordeling is te vinden op de offshore energy-website van gov.uk:

https://www.gov.uk/offshore-energy-strategic-environmental-assessment-sea-an-overview-of-the-sea-process

11. Vergunningen overeenkomstig deze uitnodiging worden uitsluitend verleend op voorwaarde dat, overeenkomstig de habitatrichtlijn (Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna):

a) de in het kader van deze vergunning uitgevoerde activiteiten geen belangrijke effecten hebben op het beheer van een speciale beschermingszone (SBZ) of een bijzonder beschermingsgebied (BBG), of

b) uit een passende milieuevaluatie blijkt dat er geen negatieve effecten zijn op de integriteit van dergelijke SBZ's of BBG's, of

c) in het geval de activiteiten overeenkomstig de milieueffectbeoordeling waarschijnlijk dergelijke negatieve effecten hebben, maar

i) er dwingende redenen van doorslaggevend openbaar belang zijn om de vergunning toch te verlenen,

ii) er passende compenserende maatregelen worden genomen, en

iii) er geen alternatieve oplossingen zijn

12. Contactpersoon: Ricki Kiff, The Oil and Gas Authority, 21 Bloomsbury Street, London WC1B 3HF.

(Tel: +44 3000671637).

De gov.uk-website: https://www.gov.uk/oil-and-gas-licensing-rounds

V

(Bekendmakingen)

PROCEDURES IN VERBAND MET DE UITVOERING VAN HET GEMEENSCHAPPELIJK MEDEDINGINGSBELEID

EUROPESE COMMISSIE

Voorafgaande aanmelding van een concentratie

(Zaak M.8032 — RAM/Termica Milazzo)

Voor de vereenvoudigde procedure in aanmerking komende zaak

(Voor de EER relevante tekst)

(2016/C 244/06)

1. Op 27 juni 2016 heeft de Commissie een aanmelding van een voorgenomen concentratie in de zin van artikel 4 van Verordening (EG) nr. 139/2004 van de Raad ([1]) ontvangen. Hierin is meegedeeld dat Raffineria di Milazzo S.C.p.A („RAM", Italië), die onder de gezamenlijke zeggenschap staat van Eni S.p.A („Eni", Italië), en Kuwait Petroleum Italia S.p.A („Kupit", Italië), in de zin van artikel 3, lid 1, onder b), van de concentratieverordening de volledige zeggenschap verkrijgt over Termica Milazzo s.r.l. („Termica Milazzo", Italië) door de verwerving van 100 % van haar kapitaal.

2. De activiteiten van de betrokken ondernemingen zijn:

— RAM: naamloze consortiumvennootschap die een olieraffinaderij exploiteert in Milazzo, Sicilië (Italië);

— ENI: wereldwijde onderneming die actief is in verschillende sectoren, waaronder winning en productie van aardgas en olie en opwekking en levering van elektriciteit;

— Kupit: de Italiaanse tak van Kuwait Petroleum Corporation houdt zich bezig met raffinage, handel in en distributie van aardolieproducten;

— Termica Milazzo: actief in de energiesector en exploiteert een gecombineerde thermo-elektrische installatie in Milazzo, Sicilië (Italië).

3. Op grond van een voorlopig onderzoek is de Commissie van oordeel dat de aangemelde transactie binnen het toepassingsgebied van de concentratieverordening kan vallen. Ten aanzien van dit punt wordt de definitieve beslissing echter aangehouden. Er zij op gewezen dat deze zaak in aanmerking kan komen voor de vereenvoudigde procedure zoals uiteengezet in de mededeling van de Commissie betreffende een vereenvoudigde procedure voor de behandeling van bepaalde concentraties krachtens Verordening (EG) nr. 139/2004 van de Raad ([2]).

4. De Commissie verzoekt belanghebbenden haar hun eventuele opmerkingen over de voorgenomen concentratie kenbaar te maken.

Deze opmerkingen moeten de Commissie uiterlijk tien dagen na dagtekening van deze bekendmaking hebben bereikt. Zij kunnen per fax (naar nummer +32 22964301), via e-mail naar COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu of per post, onder vermelding van zaaknummer M.8032 — RAM/Termica Milazzo, aan onderstaand adres worden toegezonden:

Europese Commissie
Directoraat-generaal Concurrentie
Griffie voor concentraties
1049 Brussel
BELGIË

([1]) PB L 24 van 29.1.2004, blz. 1 („de concentratieverordening").
([2]) PB C 366 van 14.12.2013, blz. 5.

ISSN 1977-0995 (elektronische uitgave)
ISSN 1725-2474 (papieren uitgave)

Bureau voor publicaties van de Europese Unie
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

NL